

கணினி தொடர்பான கலைச்சொல் ஆக்க நெறி முறைகள்

ம.வெ.இராமச்சந்திரா <mvrchandra@hotmail.com>

விரிவுரையாளர், மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் துறை,
மாரா தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகம், 40450 ஷா அலாம், மலேசியா

முன்னுரை:

இந்திய மொழிகளில் கணினிப் புரட்சியில் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்ற தமிழ் மொழியில் கலைச் சொல்லாக்கம் என்பது இன்னும் முழுமை பெறாத ஒன்றாகவே உள்ளது. இந்திய மொழிகளிலேயே அதிக வலைப் பக்கங்கள் உள்ள தமிழ் மொழியில், வலைப்பக்கங்கள் தயாரித்தளிப்பவர்கள் தங்கள் வசதிக்குத் தகுந்தபடி கலைச் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ளுவதால் உண்டாகும் பிரச்சனைகளைப் பற்றிய ஆய்வினையும், கலைச் சொல் ஆக்க நெறி முறைகள் குறித்த ஆய்வினையும் இக்கட்டுரையில் விளக்கமாகக் காணலாம்.

கணினி தொடர்பான கலைச்சொல் ஆக்க நெறி முறைகள்.

கம்பியூட்டர் (Computer) எனும் ஆங்கில வழக்கத்திலுள்ள சொல்லுக்கு கணிப்பொறி, கணினி, கம்பியூட்டர் என்று பல வகையில் பழக்கத்தில் உபயோகப்படுத்துகின்றனர். ஆக முதல் அடியிலேயே கலைச்சொல் ஆக்கத்தின் பிரச்சனை ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. கலைச்சொல் என்றால் என்ன, கலைச்சொல் ஆக்கத்தின் அவசியம் என்ன, இதை உலகெங்கும் ஒரே மாதிரியாக நிறைவேற்றப் போவது யார் எனும் வினாக்கள் அடுக்குக்காக எழுவதைத் தொடர்ந்த ஆய்வின் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

பேராசிரியர் கண்ணபிரானின் கூற்றுப்படி நோக்குங்கால் “குறிப்பிட்ட துறையிலுள்ள கருத்துக்களுக்குறிய பொருளை விளக்கப் பயன்படும் சொல்லையே கலைச்சொல் என்று குறிப்பிடுகிறோம். சாதாரண வழக்கில் உள்ள சொற்களே அறிவியலில் சிறப்புப் பொருளை தரும்போது அது கலைச் சொல்லாகிறது”.

கலைச்சொற்கள் குறுகிய வரையரைக் கொண்ட பொருளை கொண்டிருக்கும். பொருள் துல்லியம் இதன் சிறப்பியல்பு. துறை வளர வளர அதன் பொருளின் வீச்சு அதிகரிக்கும். மேலும் சில மாற்றங்களுடன் அது எண்ணிக்கையில் பெருகும். உதாரணமாக மின்சாரவியலிலிருந்து மின் அணுவியல் (Electricity - Electronics) பிறந்து வளர்ந்ததும் யுமின்ரூ என்ற கலைச்சொல் பரவலாக்கப்பட்டு அதன் வீச்சு அதிகரித்தது. அதனடிப்படையில் நூற்றுக்கணக்கான புதிய கலைச்சொற்கள் உருவாயின.

கலைச்சொற்கள் எல்லா நாட்டுக்கும் பொதுவானது. அதன் பின்னணியில் உள்ள பொருள் எந்நாட்டவருக்கும் ஒன்றுதான். சாதாரண சொல்லின் பொருள் இடத்துக்கு இடம் மாறுபடலாம். ஆனால் கலைச்சொல் ஒரே பொருளைத்தான் தரும்.

தமிழ் மொழியின் பிரச்சனையே உலகெங்கும் இல்லாத புதுமையாக உள்ளது. நகைகள் செய்வதற்கு ஏதுவான வகையில் உள்ள தங்கத்தை உருக்கி, நீட்டி, அடித்து நகைகள் செய்வது போல, வளைத்து நெளித்து, தட்டி, புதுப்புது சொற்களை உருவாக்கும் விதத்தில் தமிழும் உள்ளது. எனவே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வசதிக்குத் தகுந்தாற்போல் கலைச்சொற்களை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். இது தமிழுக்கு ஒரு வகையில் வரவு தான் எனினும் பழக்கத்தில் கொண்டு வரும்போது குழப்பமே மிஞ்சகிறது. இதைவிட ஒரு படி மேலாக தாங்கள் வடிவமைத்த சொல்தான் மேலானது என சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் அவலமானது பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத ஒன்றாகும்.

வேற்று மொழி கலைச்சொற்களை, குறிப்பாக ஆங்கில கலைச்சொற்களை, தமிழுக்கு மாற்றுவது நம் முன் நிற்கும் மிக முக்கியமான பணியாகும்.

தமிழில், அறிவியல் கலைச்சொல்லாக்கத்தின் வரலாறு:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதற்பாதிப்பகுதியிலேயே இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிப்பது பற்றிய கருத்துக்களும் விவாதங்களும் தொடங்கின. முதல் வகுப்பு முதல், எட்டாம் வகுப்பு வரை பல பள்ளிகளில் தாய்மொழியில் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் பள்ளி மாணவர்களுக்காக எழுதப்பட்டன. இதுவே தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கத்தின் முதல் படியாகும்.

1832-ல் இரேனியஸ் (Rhenius) பாதிரியார் எழுதிய யூழி சாஸ்திரம்ரு, 1849-ல் இலங்கையில் வெளியான யுபால கணிதம்ரு, 1855-ல் டாக்டர் கரோல் (Dr. Carroll) என்பவர் எழுதிய யூழியற்கணிதம்ரு ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இலங்கையில் வாழ்ந்த அமெரிக்கரான டாக்டர் சாமுவேல் கிரீன் என்பவர் வேதியியல், ஆங்கில மருத்துவம் முதலிய பாடங்களைத் தமிழில் கற்பித்தார். இதற்காக 1850-1880 ஆகிய காலகட்டத்தில் பல மருத்துவ நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்தார். டாக்டர் கிரீன் தமது மொழிபெயர்ப்புக்குப் பயன்படும் வகையில் அறிவியல் கலைச் சொற்களைத் தாமே உருவாக்கியது மட்டுமின்றி, அறிவியல் கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதற்கான சில நெறிமுறைகளையும் வகுத்தார். இரண்டு கலைச் சொல்கராதிகளையும் வெளியிட்டார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்கால் பகுதியிலும் தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சியில் சில அறிவியல் நூல்கள் ஆங்காங்கு தமிழில் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வரிசையில் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் யுநர்றோகைவிளக்கம்ரு (1888) குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

முறையான கலைச்சொல்லாக்கப்பணி இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. இராஜாஜி, வெங்கடசுப்பையருடன் சேர்ந்து சேலத்தில் 1916-ல் யுதமிழ் சாஸ்திர பரிபாஷைச் சங்கத்தாரின் பத்திரிக்கைகளு எனும் பத்திரிக்கையைத் தோற்றுவித்தார். இதுவே கலைச்சொல்லாக்கத்தின் முதல் கூட்டு முயற்சியாகும்.

சென்னை மாநிலக் கல்வி இயக்குநர் 1923-இல் நடந்த கூட்டம் ஒன்றில் Vernacular Scientific Term Committee ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 1930-இல் சென்னை அரசு சட்டச் சொல் அகராதியை வெளியிட்டது. 1931-இல் டி.வி.சாம்பசிவம்பிள்ளை அறிவியல் கலைச்சொற்களைக் கொண்ட அகராதி ஒன்றை மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். இதன் நான்காம், ஐந்தாம் தொகுதிகள் முறையே 1977, 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன.

1931-இல் சென்னை அரசு ஒரு கலைச் சொல்லாக்கக் குழு அமைத்தது, கலைச் சொல்லாக்கப்பணியில் ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சியாகும். இதன் சார்பில் வெளியிடப்பட்ட கலைச்சொல் பட்டியலில் சுமார் 7400 சொற்கள் இடம் பெற்றன. 1936-இல் கலைச்சொல்லாக்க மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட கலைச்சொல் பட்டியலில் 5300 சொற்கள் இடம் பெற்றன.

1941-இல் சென்னைத் தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தினர் நகர, நாட்டாண்மைக் கழக ஆட்சி முறைச் சொல்கராதியை வெளியிட்டனர். 1947-இல் சென்னை அரசு பல்வேறு பாடங்களுக்காகக் கலைச் சொல்கராதிகளை வெளியிட்டது. 1947-லிருந்து தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 10 பொது கலைக் களஞ்சியத் தொகுப்பும், 10 குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியத் தொகுப்பும் வெளியிட்டு கலைச் சொல்லாகப் பணிக்கு அரும் சேவையாற்றி வருகிறது. இதுபோல தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் பல கலைச் சொல்லாக்க நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன.

இவற்றில் சுமார் 18,000 சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 1957-இல் தமிழ் ஆட்சிச் சொல் அகராதியையும், 1969-இல் சட்டச் சொல் அகராதியையும் தமிழக அரசு வெளியிட்டது.

இது தவிர சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் பதிப்பகம், கலைக்கதிர் மாத இதழ், யனஸ்கோ குரியர் இதழ் ஆகியவை கலைச் சொல்லாக்கப் பணியில் தொடர்ந்து அரும் பணியாற்றி வருவது பாரட்டத்தக்கதாகும். அண்மைக் காலமாக தமிழ் பல்கலைக் கழகமும் இம்முயற்சியில் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறது.

கலைச் சொல்லாக்கம்:

கலைச் சொல்லாக்கம் என்பது மொழிபெயர்ப்பு, மொழியாக்கம், ஒலிபெயர்ப்பு எனும் மூன்று வகையில் அடங்கிவிடுவதைக் காணலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு:

ஆங்கில கலைச் சொற்களில், விகுதிகள், சொற்களுக்கு முன்னாகவோ, பின்னாகவோ ஒட்ட வைத்து புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதே அடிப்படையில் தமிழிலும் முறையான ஒட்டுக்களைப் பயன்படுத்தி கலைச் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்து கொள்ளலாம்.

பின்னொட்டு:

உதாரணமாக logy அல்லது ics எனும் விகுதிகள் யுதியல்ரு என்று முடியும்.

Physiology - உடலியங்கியல் , Zoology - விலங்கியல்,

Mechanics - இயக்கவியல் , Bionics - உயிர்மின்னியல்

முன்னொட்டு:

அதே போன்று முன்னொட்டுகள் பயன்படும் உதாரணத்தையும் பார்ப்போம்.

Tele என்பது யுதொலைரு எனும் முன்னொட்டாக வரும்.

Telephone - தொலைபேசி , Television - தொலைக்காட்சி

மொழியாக்கம்:

மொழிபெயர்ப்பு செய்யமுடியாத சொற்களுக்கு, தமிழிலிருந்து, அதே பொருளுணர்வு தரும் சொற்களை ஈடாகப் போட்டுக் கொள்வது மொழியாக்கம் ஆகும்.

உதாரணமாக Computer - கணினி, Radio - வானொலி, Hospital - மருத்துவமனை

முனைவர் தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி இவ்வாறு மொழியாக்கம் செய்யும் போது பின்பற்ற வேண்டிய விதிகளைப் பரிந்துரைக்கிறார்.

1. புதுச் சொல் தமிழச் சொல்லாக இருக்க வேண்டும்.
2. வடிவில் சிறிதாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. பொருள் பொருத்தமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.
4. காதுக்குச் சுவையாக இருக்க வேண்டும்.
5. இலக்கண மரபுக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஆங்கில அல்லது வேற்று மொழியின் கலைச் சொல்லின் உட்கருத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப புதிய தமிழ்ச் சொல்லை படைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒலிபெயர்ப்பு:

மொழிபெயர்ப்பு, புதுச்சொல் ஆக்குதல் ஆகிய இரண்டும் பயனளிக்காத நிலையில் ஆங்கில அல்லது வேற்று மொழியின் கலைச் சொற்களை ஒலிபெயர்ப்பு செய்து கொள்ளலாம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே.

சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார் (தொல் - சொல் - 401-402)

என தொல்காப்பியர் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே இதற்கு அனுமதி அளித்துள்ளார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 13ம் நூற்றாண்டில் நன்னால் இதற்கான தெளிவான விதிமுறைகளை வகுத்துத் தந்தது.

விஷம் என்பதை விடம் எனவும், தகவினம் என்பதை தக்கணம் எனவும் தமிழ் படுத்திய வகையில் கணினி தொடர்பான கலைச் சொற்களையும் ஒலிபெயர்ப்பு செய்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக RAM என்பதை யூரோம்ரூ எனவும் ROM என்பதை யூரோம்ரூ எனவும் ஒலிபெயர்ப்பது தவறில்லை. ஆயினும் இங்கு பவணந்தி முனிவரின் இலக்கணப்படி ட, ர, ல எனும் எழுத்து வரிசைக்கு முன் இ, உ, அ எனும் எழுத்துக்கள் உபயோகப்படுத்தபடின் தேவையற்ற குழப்பங்கள் ஏற்படும். இரேம் அல்லது உரோம் என்பது சரியான மொழிபெயர்ப்பல்ல. எனவே இலக்கணத்தை மீறுதல் இங்கு தவறாகாது.

மேலும் சொல்லப் போனால் ஆங்கிலத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான கலைச்சொற்கள் கிரேக்க, இலத்தீன் மொழியிலுள்ள வார்த்தைகளாகும். ஆங்கிலம் அப்படியே தன்னுடைய மொழியாக அவற்றை மாற்றிக் கொண்டது. உயிரியல் உலகம் இன்னும் இறந்த மொழியான இலத்தீன் மொழியில் பெயர் குடுவதை நிறுத்தவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தூயதமிழ் படுத்துகிறோம் என்று திண்டாடுவதை விட அன்னிய மொழியினை எடுத்தாட்கொள்வது ஒன்றும் தவறில்லை. இன்றைய வழக்கத்தில் ஏராளமான பிறமொழிச் சொற்கள் நீங்காவண்ணம் கலந்துவிட்டதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத் தக்கது.

அன்னிய பெயர்ச்சொற்கள், குறியீடுகள், அலகுகள் மற்றும் அறிஞர்களின் நினைவாக உருவாக்கப்பட்ட பெயர்கள் ஆகியவற்றை அப்படியே ஒலிபெயர்த்து எழுதுவதுதான் சரியான முறையாகும். உதாரணமாக மைக்ரோசாப்ட், H₂O, அவகாட்ரோ என் (N) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கலைச் சொற்களை சரிபடுத்துதல்:

தொலைக்காட்சித் துறையிலும், கணினித் துறையிலும் Programme எனும் சொல் உள்ளது. ஆயினும் இரண்டிலும் பொருள் வேறு. தொலைக்காட்சித் துறையில் இதன் பொருள் யுநிகம்ச்சிரு என்பதாகும். கணினித் துறையில் யுகணினிக்குத் தரும் கட்டளைகளின் வரிசைரூயாகும். எனவே இங்கு Programme என்பதனை கட்டளைக்கோவை என்பதே சரியானதாகும் என்பது அறிஞர்களின் கருத்து. எனவே Programmer என்பதனை நிகழ்ச்சித்தயரிப்பாளர் என மொழி பெயர்க்காது கட்டளைக் கோவை எழுத்தர் என்றோ கட்டளைக்கோவையாளர் என்றோ அமைக்கலாம். இங்கனம் கலைச்சொல்லை சரிப்படுத்துதலும் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

கலைச்சொல்லைத் தரப்படுத்துதல்:

அன்றைய தேவைகளுக்காக உருவாக்கப்படும் கலைச் சொற்களை அப்படியே நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டாயம் கிடையாது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டு வழக்கத்தில் வரும் சொல்லே நிரந்தரமாகும் தன்மையுடைத்ததாகும். உதாரணமாக அன்றைய பெள்திகம் இன்று இயற்பியல் எனவும், அன்றைய அங்காதிபாதம் இன்றைய உடற்கூறியல் எனவும் மாறியதைக் கொள்ளலாம். இதனால் மெதுவாக கலைச்சொற்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது மிகத்தவறாகும். இதனால் தமிழ், கால வேகத்துடன் போட்டியிடாமல் பின் தங்கிவிடும் அபாயம் அதிகமுள்ளது.

ஊஸ்டரின் கோட்பாட்டின்படி கலைச்சொற்களை கீழ் காணும் வரையறைகளின் படி தரப்படுத்தலாம்.

1. பொருத்தம் / திறன் (appropriateness / efficiency)

2. நெகிழ்வு (adaptability)
3. சொற்செட்டு / எளிமை (economy / simplicity)
4. ஒருமைப்பாடு (uniformity)
5. பலதுறை நோக்கு (interdisciplinary approach)
6. மொழித்தூய்மை (language purity).

பொருத்தம் / திறன் (appropriateness / efficiency):

ஒரு வார்த்தைக்கு பல சொற்கள் வடிவமைக்கப் பட்டிருந்தாலும் சரியான, பொருத்தமான சொல்லைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். உதாரணமாக கணிப்பொறி, கணினி, கம்பியூட்டர் என பலவாறு வழங்கப் படினும் அறிஞர் பலராலும் கணினி என்பதே சரியான, பொருத்தமான சொல்லாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெகிழ்வு (adaptability):

கலைச்சொற்கள் நெகிழ்வு தருவதாக இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் Sub என்ற சொல் sub-level, sub-centre, sub-group என நெகிழ்வுடன் துணை மட்டம், உபமையம், உட்தொகுதி என இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல மாறுவது நோக்கத்தக்கது.

சொற்செட்டு / எளிமை (economy / simplicity):

கலைச்சொற்களானது உபயோகிக்க எளியதாகவும், கச்சிதமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அஞ்சல் அலுவலகம் என்பதை விட அஞ்சலகம் என்பதும், மின்சாரத்தடை என்பதை விட மின்தடை என்பது எளிமையாகவும், கச்சிதமாகவும் உள்ளது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

ஒருமைப்பாடு (uniformity):

ஒரே சொல் வெவ்வேறு துறைகளில் வரும் போதும் ஆங்கிலத்தில் உள்ளது போல ஒரே சொல்லைப் புழங்க முயற்சிக்க வேண்டும். உதாரணமாக இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியல் ஆகியவற்றில் anti என்ற சொல்லின் பயன்பாட்டைக் காண்போம்.

இயற்பியல்	-	antiparticle	-	எதிர்த்துகள்
வேதியியல்	-	anticorrosive	-	அரிப்பு தடுப்பு
உயிரியல்	-	antitoxin	-	நச்சமுறி

ஆக தமிழில் எதிர் என்றபொருள் கொண்ட சொல்லை ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக வழங்குகின்றனர். இவ்வாறு இல்லாமல் ஒரே பொருள் கொண்ட சொல்லை ஒவ்வொரு துறையிலும், ஒவ்வொரு மாதிரி வழங்குவதைக் காட்டிலும் எல்லாத்துறைகளிலும் ஒரே மாதிரியாக வழங்குவதே சிறந்தது.

பலதுறை நோக்கு (interdisciplinary approach):

உருவாக்கப்படும் கலைச்சொற்களானது எந்தத் துறையிலும் எளிதாகப் பயன்படுத்தும் வண்ணமும், அத்துறைக்குப் பொருத்தமானதாகவும், அனைவராலும் புரியும் வண்ணமும் அமைத்தல் வேண்டும். இல்லையெனில் கலைச்சொல்லாக்கத்தின் பயன் உபயோகமற்றதாகிவிடும். உதாரணமாக தமிழக அரசு பயன்படுத்தும் யுந்தணம்ரு எனும் சொல்லின் பொருள் அரசுக்கு துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கே புரியாத சொற்களில் ஒன்றாகும். Confidential எனும் ஆங்கில வார்த்தையின் தமிழாக்கம் தான் இது. ஆங்கில தமிழ் அகராதிகளில் ரகசியமான, நம்பகமான என்று பொருள் காணும் இவ்வார்த்தைக்கு வழக்கத்தில் அல்லாத மந்தணம் எனும் கலைச்சொல்லாக்கம் பயன்பாடற்றதாகிவிட்டது என்பது கண்கூடு.

மொழித்தூய்மை (language purity):

கலைச்சொல்லாக்கத்தின் போது வழக்கத்திலுள்ள நம் மொழியைப் பயன்படுத்துதல் நம் மொழி வளர் பேருதவி செய்யும் என்பதில் ஜயமில்லை. இவ்வாறு கலைச்சொல்லாக்கத்தின் போது சரியான சொற்களைத் தேர்வு செய்தல் வேண்டும். ஜயம் இன்றி அனைவரும் ஒரே பொருள் கொள்ளும் வண்ணம் கலைச்சொல் அமைவது மிக மிக அவசியமானதாகும். இவ்வாறு தூய்மையான கலைச் சொற்கள் அமைக்கும் போது நாம் நிகண்டுகளின் துணையை நாடலாம்.

திவாகரம், பிங்கலம், சூடாமணி, நாமதீப் நிகண்டு, உரிச்சொல் கயாதரம், அகராதி, நானார்த்த தீபிகை ஆகியன சில நிகண்டுகளின் பெயர்களாகும். இதுதவிர பல்வகையான ஆங்கில தமிழ் அகராதிகளும் கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கு உதவக்கூடும். மேலும் மொழி வல்லுனர்களின் மேலான அறிவுரைகளும் கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கு வலு சேர்க்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

கலைச்சொற்களை நடைமுறைப் படுத்துதல்:

இன்றைய சூழலில் சரியான கலைச்சொற்களைத் தேர்வு செய்தலைக் காட்டிலும் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துதல் அதிக சிக்கலானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஒவிபெயர்ப்பு சில வகைகளில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படினும் அதைவிடுத்து ஆங்கிலத்தை அப்படியே உபயோகப்படுத்துதல் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் இந்தியாவில் அன்றாட வழக்கமாகிவிட்டது. இந்தியாவில் ஏறத்தாழ 70 மில்லியன் தமிழர்களுக்குப் பொறுப்பான, தமிழுக்கு வேண்டியன செய்ய வேண்டிய தமிழக அரசுத்துறையின் செயல்பாடுகள், கணினித் துறை வளர்ச்சிக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதே பலரின் கருத்தாகும்.

தமிழ் கணினித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், இன்றுவரை குறியீட்டு முறை உலகெங்கும் ஒரே மாதிரியாக நடைமுறைபடுத்தப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை. பலவகையான குறியீட்டு முறைகளும், கலைச்சொற்கள் பயன்பாடும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகிறது.

இவற்றை நெறிமுறைப்படுத்துதல் மிக மிக அவசியமான ஒன்றாகும். இவ்வகையான கருத்தரங்கள் தரும் விளைவுகளை உலகெங்கும் தமிழ் பயன்படுத்துவோர் பயன்படுத்தும்வண்ணம் கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். இதற்காக தேவைப்படும் இடங்களில் அரசாணைகள் வேண்டுமெனில் அவற்றைப் பெற ஆவண செய்யவேண்டும். மின்மடலாடும் குழுக்கள், தகுதர நிர்ணய வலைப்பக்கம் ஆகியவற்றை மேலும் செம்மைப் படுத்தி தமிழ் கணினித் துறையை வளர்க்க ஆவண செய்தலும் அவசியமாகும்.

மேற்கோள்கள்.

அமரர் முனைவர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி, (1988), பரிந்துரைகளும், முடிவுகளும், கோவை: கலைக்கத்திர்.

ஆடசிச்சொல்லகராதி, (1993), சென்னை: தமிழ்நாடு அரசு

டாக்டர் இராம.சுந்தரம், (1983), தமிழில் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகள், சென்னை: தமிழ்க்கலை.

டாக்டர் சி.பாலசுப்பிரமணியன், (1983), தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பதினாறாம் பதிப்பு), சென்னை: நறுமலர்ப் பதிப்பகம்.

டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி, (1986), அறிவியல் தமிழ் (இரண்டாம் பதிப்பு), சென்னை: பாரதி பதிப்பகம்.

தொல்காப்பியனார், தொல்காப்பியம், சென்னை: பாரி நிலையம்.

பேராசிரியர் கண்ணபிரான், (1988), பரிந்துரைகளும், முடிவுகளும், கோவை: கலைக்கத்திர்.